

Jenny Lind-Goldschmidt.

1820 $\frac{6}{10}$ — $\frac{2}{11}$ 1887.

Af alle Videnskaber staar den højest, hvis Gjenstand er enkelte Mennesker — store Aander —, af alle Kunster den, som har til Formaal at gjøre denne Videnskab til levende, anskuelige Billeder. Men der er heller ingen Videnskab eller Kunst, der har saa store Vanskeligheder at overvinde. Hvad i Alnaturen har saa rigt et Indhold, saa vexlende en Historie som det kultiverede Menneske? Og hvilken umaadelig Fylde naar ikke dette Indhold og denne Historie hos de store Genier og de helt udviklede Talenter? Hvorledes udforske en saadan Menneskesjæl, hvorledes finde Nøglen til dens Allerskeligste, hvorledes bestemme Axen, hvorom dens Livs brogede Mangfoldighed bevæger sig, Kjærnepunktet i dens Virken? Hvor hjælpeløs kan ikke Psykologen staa allerede lige overfor dette Hovedspørgsmaal! Og hvorledes saa fæstne dette møjsommeligt erhvervede, yderlig subtile Materiale i visne Ord paa det kolde Papir? Med Nød og næppe opnaar et enkelt kritisk Talent dette Maal, naar det handler om en Aand, hvis Livs Udbytte foreligger i haandgribelige menneskelige Aktstykker; men hvorledes udgrunde det fremstillende — sceniske og musikalske — Genis fine Sjæleliv, hvis for længst standsede Virken var som Solstraalerne i Minuttet, nu for Publikum et halvglemmt Navn og for den sympatiske Kritiker som Sporene af Duft i en Buket af tørrede Blomster.

I.

De bedste Bidrag til Forstaaelsen af Jenny Linds ejendommelige Personlighed og flygtige Livsarbejde ere fremkomne fra dansk Side i en Udtalelse af Fru Johanne Hejberg og i en Artikel af Nordens store Kritiker — som jeg tror. Kun som Tillæg hertil kan jeg opfylde den ærede Redaktions Anmodning om i største Hast og i et fremmed Sprog at gengive det ydre Omrids af Jenny Linds Liv og at meddele et Par Oplysninger om hendes Personlighed og hendes geniale Evner.

Det vilde sikkert ikke have været uinteressant at erfare lidt om Jenny Linds Forældre (Faderen var Fabrikant i Stockholm), men om dem vide vi næsten intet; af et Par Ord i et Brev fra hende kan man dog maaske slutte, at hun stærkt har slægtet sin Moder paa: fra denne maa hun have arvet sin Begavelse og sine asketiske Tilbøjeligheder; i alt Fald har hun modtaget stærkest Indtryk fra hende. „Min Moder“, skri-